

ПРИМЉЕНО: 07 ДЕС 2023			
Орг. јед.	Број	Прилог	Поодбор
02	1148/14	/	/

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

5. децембар 2023. године

Београд

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Изборно веће Универзитета у Београду – Правног факултета на својој XVIII седници од 25. септембра 2023. године, донело је Одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту **једног наставника у звању доцента за Пословноправну ужу научну област – предмет: Трговинско право на Универзитету у Београду – Правном факултету**. Конкурс је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 83 од 29. септембра 2023. године и у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ бр. 1060 од 4. октобра 2023. године, као и на интернет страницама факултета. Изборно веће Универзитета у Београду – Правног факултета је на истој XVIII седници одржаној 25. септембра 2023. године образовало и Комисију за писање о пријављеним кандидатима. Поступајући по наведеној одлуци, Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима у саставу: др *Небојша Јовановић*, редовни професор Универзитета у Београду – Правног факултета (председник Комисије), др *Мирјана Радовић*, редовна професорица Универзитета у Београду – Правног факултета, и др *Дијана Марковић Бајаловић*, редовна професорица Универзитета Унион у Београду – Правног факултета (као члан Комисије ван Факултета), прегледала је достављене материјале и част јој је да Већу поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

На расписани конкурс за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног наставника у звању доцента за Пословноправну ужу научну област – предмет: Трговинско право на Универзитету у Београду – Правном факултету уредно и благовремено пријавила се једна кандидаткиња – др **Маша Мишковић**.

I БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Маша Мишковић је рођена 22. септембра 1991. године у Београду. Завршила је основну школу, Руску гимназију при Амбасади у Београду и Средњу музичку школу „Мокрањац“, све са успехом 5,00. На Правном факултету Универзитета у Београду дипломирала је као студент генерације са просечном оценом 10,00. На истом факултету завршила је мастер студије са просечном оценом 10,00 одбранивши мастер рад на тему „Уговор о продаји у англосаксонском праву“, који је објављен у издању Правног факултета Универзитета у Београду. Завршила је и мастер студије „Рачунарство у друштвеним наукама“ при Универзитету у Београду са просечном оценом 9,86 одбранивши са оценом 10 мастер рад на тему „Рачунарски и правни аспекти обраде података о личности“. Докторску дисертацију на тему „Правна природа аукције“ одбранила је „са одликом“ априла 2021. године на Правном факултету Универзитета у Београду. Дисертација је објављена у издању Правног факултета

Универзитета у Београду и награђена Годишњом наградом Привредне коморе Србије за најбоље докторске дисертације одбрањене у школској 2020/2021. години.

По завршетку основних основних студија две и по године радила је у ИТ компанији *ICL Services and Solutions d.o.o.* Најпре је била запослена као правни саветник, а затим као руководилац правно-административног сектора.

Добитник је више домаћих и међународних награда и признања, међу којима се издвајају: Годишња награда Привредне коморе Србије за најбоље докторске дисертације одбрањене у школској 2020/2021, награда „Најбољи студент генерације“ фондације „Професор др Мирко Васиљевић“, „Најбољи дипломирани студент генерације 2009/2010“ Правног факултета Универзитета у Београду, прво место за најбољу тужбу на међународном такмичењу у Бечу из међународног привредног и арбитражног права (*Willem C. Vis International Commercial and Arbitration Moot*), победник у области друштвених и хуманистичких наука у категорији до 27 година на конкурсу Ерсте Банке за младе таленте из Србије.

Члан је управног одбора Удружења правника у привреди Србије, члан Одбора Матице српске за исељеништво, члан управног одбора фондације „Професор др Мирко Васиљевић“, секретар Катедре за грађанско право и секретар часописа „Право и привреда“.

Добитник је стипендије SYLFF за 2020. годину – *Sasakawa Young Leaders Fellowship Fund*, коју додељује *Tokyo Foundation for Policy Research*. Током студија била је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Фонда за младе таленте Министарства омладине и спорта и стипендиста Града Београда.

Наводи да течно говори енглески и руски језик, те да има средње знање немачког и кинеског језика. Доставља следеће доказе о знању језика: сведочанство о средњем општем образовању у Руској гимназији при Амбасади у Београду, као доказ о највишем нивоу знања руског језика (C2); сертификат Универзитета у Кембрију – *Certificate of Proficiency in English*, као доказ о највишем нивоу знања енглеског језика (C2); потврду о похађању двосеместралног курса немачког језика правне струке на Правном факултету у организацији немачке Фондације за међународну правну сарадњу (IRZ); сертификат о завршетку курса кинеског језика Конфуцијевог института Универзитета у Новом Саду (ниво B1) и диплому о освојеном II месту на 22. такмичењу „Кинески мост“ за стране студенте кинеског језика у организацији Конфуцијевог института у Новом Саду.

II ПЕДАГОШКИ РАД

Од октобра 2017. године запослена је на Универзитету у Београду – Правном факултету као сарадник у настави, од октобра 2018. године као асистент, а од децембра 2021. као асистент са докторатом на предмету Трговинско право.

Уз пријаву су приложени статистички извештаји Универзитета у Београду – Правног факултета о вредновању педагошког рада руководилаца вежби, у којима је наведено да је рад др Маше Мишковић оцењен на следећи начин:

- у академској 2017/2018. години просечном оценом 4,63/5;
- у академској 2018/2019. години просечном оценом 4,68/5;
- у академској 2019/2020. години просечном оценом 4,77/5;
- у академској 2020/2021. години просечном оценом 4,89/5;

- у академској 2021/2022. години просечном оценом 4,79/5 и
- у академској 2022/2023. години просечном оценом 4,75/5.

Поред тога што држи вежбе из Трговинског права на основним студијама на Правном факултету, учествује и у извођењу наставе из Трговинског права на руском језику у оквиру студентске размене, као и у извођењу наставе из правне вештине – Номотехника и писање правних аката приватног права. Академске 2019/2020. године помагала је и у организовању наставе на предмету Студије случаја и симулација суђења.

Од академске 2022/2023. године кандидаткиња је и члан тима Универзитета у Београду – Правног факултета који организује „Недељу добродошлице“ (*Welcome Week*) за бруцаше Правног факултета – руководилац је радионице „Како се припремити за испит?“. Ментор је студентима основних и мастер студија за припрему радова за учешће на студентској конференцији „Правнијада“ и за објављивање у зборнику студентских радова који издаје Универзитет у Београду – Правни факултет.

Педагошки рад кандидаткиње ван Универзитета у Београду – Правног факултета обухвата гостујуће предавање за студенте свих нивоа студија на Председничкој академији РАНЕПА у Москви (Руска академија народне привреде и државне службе) на тему „Основы сербской судебной системы“ („Основе српског правосудног система“) 1. марта 2023. године. На истој Академији одржала је и мастерклас „Подготовка к муткортам“ („Припрема за *Moot Court*“ такмичења) 2. марта 2023. године. Одржала је предавање на енглеском језику у оквиру *Summer ELSA Law School* 2018. године на тему „*Remedies for Breach of Sales Contract by Seller in Serbian and International Commercial Law*“.

Завршила је *Training and Research for Academic Newcomers* – обуку за универзитетске наставнике у оквиру пројекта *Train* у трајању од једног семестра, коју је сертификовала Сенат Универзитета у Београду.

III НАУЧНИ И СТРУЧНИ РАДОВИ

Радови после избора у звање асистента са докторатом (од децембра 2021.)

1. *Правна природа аукције*, објављена докторска дисертација, Правни факултет Универзитета у Београду, 2022, 396 страна.
2. „Акти државних органа као виша сила у уговорима о међународној продаји нафте и гаса“, *Право и привреда*, бр. 3/2023, стр. 802-820 (М51).
3. „(Non)liability of judges for damages incurred through unlawful or improper work“, зборник сажетака V Међународне научне конференције „Правна традиција и нови правни изазови“, Нови Сад, 2023, стр. 116-118 (М34).
4. „Роль секретаря состава арбитража как основание для отмены арбитражного решения“ („Улога секретара арбитражног већа као основ за поништај арбитражне одлуке“), поглавље у међународној монографији *Судебная власть в системе защиты прав личности и государства* (*Судска власт у систему заштите права личности и државе*), Институт државе и права Руске академије наука, Москва, 2023, у штампи (М14).

5. „Обавеза обезбеђења јасне идентификације оглашивача код интернет оглашавања“, *Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније* (ур. Драган Вујисић), Крагујевац, 2023, стр. 427-443 (М33).
6. „Промењене околности у уговорима о међународној продаји нафте и гаса“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2022, стр. 524-539 (М44).
7. „Форс-мажор в договорах международной купли-продажи нефти и газа“ („Виша сила у уговорима о међународној продаји нафте и гаса“), зборник радова са II Международне конференције у част проф. В. Ф. Јаковљева *Межотраслевой подход в юридической науке: Экономика. Право. Суд (Интердисциплинарный приступ в право науки: Привреда. Право. Суд)*, Москва, Русија, 2022, стр. 189-193 (М33).
8. „Примена правила о заштити потрошача на аукцијску продају“, *Садашњост и будућност услугсног права* (ур. Драган Вујисић), Крагујевац, 2022, стр. 849-863 (део докторске дисертације).
9. „Комбиновање метода продаје имовине стечајног дужника“, *Право и привреда*, бр. 1/2022, стр. 122-137 (М51).
10. „Закључење уговора о продаји коришћењем аукцијских веб-сајтова“, *Интелектуална својина и интернет (2022)* (ур. Душан Поповић), Београд, 2022, стр. 131-145 (М63).
11. „Питање примене Бечке конвенције о међународној продаји робе на аукцијску продају“, зборник радова 34. сусрета Копаоничке школе природног права – Слободан Перовић: међународна научна конференција, том 2, 2021, стр. 537-555 (део докторске дисертације).
12. „Стицање својине на непокретним стварима у извршном и стечајном поступку“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2021, стр. 183-205 (М44).

Радови после избора у звање асистента (од јуна 2018.)

1. Рим Опалев, Вук Цуцић, Маша Мишковић, *Административное судопроизводство Республики Сербия (Управно судство Републике Србије)*, Статут, Москва, 2021, 70 страна (М. Мишковић – коаутор превода Закона о управним споровима Србије).
2. *Рачунарски и правни аспекти обраде података о личности*, необјављени мастер рад, Универзитет у Београду, 2020.
3. *Справочник по сербскому торговому праву* (Приручник за српско трговинско право – на руском), Правни факултет Универзитета у Београду, 2019, 103 стране.
4. „Утицај пандемије коронавируса на уговорне обавезе корисника кредита“, *Liber Amicorum prof. dr Mirko Vasiljević* (ур. Душан Поповић), Београд, 2021, стр. 239-259 (М14).

5. „(Не)извршење уговорних обавеза услед пандемије корона вируса COVID-19“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2020, стр. 587-619 (M44).
6. „Уговорна одговорност складиштара“, *Право и привреда*, бр. 2/2020, стр. 199-234 (M51).
7. „Право на заборав – правни и рачунарски аспекти“, *Интелектуална својина и интернет* (2020) (ур. Душан Поповић), Београд, 2020, стр. 223-243 (M63).
8. „Являются ли разные виды энергии товаром?“ („Да ли различите врсте енергије представљају робу?“), зборник радова *Энергетическое право: модели и тенденции развития* (*Право энергетике: модели и тенденције развоја*), Белгород, Русија, 2019, стр. 228-233 (M14).
9. „Одговорност веб-сајтова код уговора о продаји закључених електронским путем“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2019, стр. 553-587 (M44).
10. „Ко је организатор аукције?“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2019, стр. 316-334 (M52).
11. „Досрочное погашение кредита в российском и сербском праве“ („Превремена отплата кредита у руском и српском праву“), зборник радова *Государство созидающее: правовые ресурсы формирования*, Белгород, Русија, 2018, стр. 134-138 (M14).
12. „Превремена отплата кредита“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2018, стр. 219-239 (M44).

Радови пре избора у звање асистента (до јуна 2018.)

1. Уговор о продаји у англосаксонском праву, објављени мастер рад, Правни факултет Универзитета у Београду, 2014, 133 стране.
2. „Накнада код уговора о франшизингу“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2018, стр. 722-739 (M51).
3. „Последице једнострданог раскида уговора о грађењу“, *Право и привреда*, бр. 1-3/2017, стр. 107-117 (M51).
4. „Ослобођење од уговорне одговорности у руском праву“, *Увод у право Русије* (ур. Наташа Мрвић Петровић, Нина Кршљанин, Мина Зиројевић), Београд, 2017, стр. 315-328 (M44).
5. „Разлози за једнострани раскид уговора о грађењу“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2016, стр. 416-440 (M44).
6. „Остваривање права потрошача по основу несаобразности робе“, *Право и привреда*, бр. 7-9/2016, стр. 751-772 (M51).
7. „Ослобођење од уговорне одговорности“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2015, стр. 197-216 (M51).
8. „Одговорност организатора путовања“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2015, стр. 497-522 (M44).

9. „Право путника на накнаду нематеријалне штете код уговора о организовању путовања“, стручни текст објављен у Правно-информационом систему Републике Србије, 2015.
10. „Закључење уговора у *common law* систему“, *Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије* (ур. Стеван Лилић), Vol. 4/2014, стр. 301-312 (M44).
11. „Временски оквир за спровођење поступка у Закону о парничном поступку из 2011“, *Право и привреда*, бр. 10-12/2014, стр. 126-137 (M51).
12. „Концепција инвалидности у социјалном систему Републике Србије – са освртом на нека решења у ЕУ“, *Harmonius*, бр. 2/2013, стр. 145-160.
13. „Ценовна дискриминација – пример тарифног система ЕПС-а“, *Студентска ревија за привредно право*, бр. 1, 2011/2012, стр. 33-40.

IV ПРИКАЗ ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА

Др Маша Мишковић је поред објављене докторске дисертације на тему „Правна природа аукције“, необјављеног мастер рада на тему „Рачунарски и правни аспекти обраде података о личности“ и објављеног мастер рада на тему „Уговор о продаји у англосаксонском праву“ објавила још 34 рада, који се у овом Извештају приказују обрнуто од времена њиховог објављивања.

Радови после избора у звање асистента са докторатом (од децембра 2021.)

- 1) Чланак *Акти државних органа као виша сила у уговорима о међународној продаји нафте и гаса* представља научни чланак, у коме кандидаткиња разматра утицај аката државних органа на извршење обавеза у уговорима о међународној продаји нафте и гаса. Поставља се питање да ли такви акти представљају вишу силу на коју се уговорне стране могу позвати како би се ослободиле од извршења уговорне обавезе и од уговорне одговорности. Наведено питање се анализира кроз арбитражне и судске одлуке у споровима који су поводом овог питања настајали још седамдесетих година прошлог века. Питање је постало нарочито актуелно од априла 2022. године, када је у Русији донет Указ о преласку на плаћање гаса у рубљама. Посебну пажњу привукло је то што је већ донета једна арбитражна одлука у којој је овај Указ као акт државног органа (председника државе) квалификован као виша сила. Код питања да ли акти државних органа представљају вишу силу код уговора о међународној продаји нафте и гаса кандидаткиња скреће пажњу на то да одговор није једнозначен, јер ће то зависити од околности сваког конкретног случаја.
- 2) (*Non)liability of judges for damages incurred through unlawful or improper work* ((Не)одговорност судија за штету причинјену незаконитим или неправилним радом) представља проширен апстракт у зборнику апстраката Међународне конференције „Правна традиција и нови правни изазови“ у Новом Саду. Кандидаткиња критички анализира судијски грађанскоправни имунитет. Одговорност судије за штету проузроковану незаконитим или неправилним радом не постоји непосредно, јер за штету одговара Република Србија, већ постоји по регресном захтеву државе. Законом о судијама из 2008. било је предвиђено да Република Србија може тражити од судије накнаду исплаћеног износа, ако је утврђено да је штета проузрокована намерно или крајњом непажњом. Изменама и допунама Закона о судијама из 2013. године крајња

непажња судије је изостављена, те је регресни захтев државе против судије постао могућ само у случају када је судија штету проузроковао намерно. У новом Закону о судијама из 2023. године задржано је исто правило, којим је проширен судијски имунитет, чиме се одступило од претходног законодавства и правне традиције не само Србије, већ и бивше Југославије. Имајући у виду да је у погледу поступања судије, односно његовог незаконитог и неправилног рада намеру готово немогуће доказати, може се закључити да судија не само да не одговара непосредно, већ, по правилу, неће одговарати ни по регресном захтеву државе. Због тога кандидаткиња закључује да наведена судијска привилегија, односно судијски имунитет суштински не значи ограничenu одговорност судије, већ његову неодговорност за штету проузроковану незаконитим или неправилним радом.

- 3) *Роль секретаря состава арбитражса как основание для отмены арбитражного решения* (Улога секретара арбитражног већа као основ за поништај арбитражне одлуке) представља поглавље у међународној монографији *Судебная власть в системе защиты прав личности и государства* (*Судска власт у систему заштите права личности и државе*). Кандидаткиња разматра учешће секретара арбитражног већа (арбитражног секретара) у арбитражном поступку и његову улогу, односно његова овлашћења. Анализирају се правилници различитих сталних арбитражних институција како би се дошло до закључка да ли арбитражни секретар треба да има искључиво административну улогу и обавља помоћне и организационе радње или му могу бити делегирани одређени задаци правног карактера како би се арбитражни поступак одвијао ефикасније. Кандидаткиња долази до закључка да је неопходно јасно дефинисати дужности и овлашћења секретара арбитражног већа и пратити његове активности, јер прекорачење његових овлашћења представља повреду правила арбитражног поступка. Ово је разлог за поништај арбитражне одлуке, које за последицу има одбијање њеног признања и извршења.
- 4) У чланку *Обавеза обезбеђења јасне идентификације оглашивача код интернет оглашавања* разматра се продаја робе путем електронских платформи и интернет оглашавање корисника таквих платформи. Оператор електронске платформе се код интернет оглашавања појављује у улози преносиоца огласне поруке и дужан је, према Закону о оглашавању, обезбедити јасну идентификацију оглашивача (лица које се оглашава). Закон о оглашавању не наводи податке путем којих се обезбеђује јасна идентификација оглашивача, већ упућује на Закон о електронској трgovини, који наводи да су то различити подаци, а нарочито истиче IP адресу корисника електронске платформе. Међутим, у одређеним ситуацијама сама IP адреса није довољна да би се сматрало да је оператор електронске платформе као преносилац огласне поруке испунио законску обавезу обезбеђења јасне идентификације лица које се оглашава. Кандидаткиња закључује да је потребно имати у виду и да ли се то лице бави трговином као пословном делатношћу, јер је тада потребно да на електронској платформи постоје и подаци који то лице јасно идентификују као трговца у складу са Законом о трговини.
- 5) У чланку *Промењене околности у уговорима о међународној продаји нафте и гаса* кандидаткиња разматра институт промењених околности у уговорима о међународној продаји нафте и гаса, са посебним освртом на промену цене, као на најчешћи пример промењених околности у међународној продаји нафте и гаса. Уговори о међународној продаји нафте и гаса представљају тзв.

„каскадне“, односно „пирамидалне“ уговоре, с обзиром на то да утичу на низ других уговора у области енергетике. Због тога је управо код ових уговора посебно важно решити проблем промењених околности како би се очувала или успоставила економска равнотежа између уговорних страна, која је нарушена наступањем промењених околности. У раду је анализирана регулатива промењених околности у међународним изворима права међународне продаје робе – Бечкој конвенцији о међународној продаји робе и UNIDROIT Начелима за међународне трговинске уговоре. Размотрена је и модел клаузула о промењеним околностима, чију је употребу у међународној трговини препоручила Међународна трговинска комора у Паризу (*International Chamber of Commerce – ICC*). Посебно је скренута пажња на значај предвиђања у уговору и начин формулисања одредбе о промењеним околностима, као и уговорне одредбе о промени цене.

- 6) У чланку *Форс-мажор в договорах международной купли-продажи нефти и газа (Виша сила у уговорима о међународној продаји нафте и гаса)* разматрају се различите околности економског, политичког и правног карактера, које се могу појавити у дугорочним уговорима о међународној продаји нафте и гаса, које утичу на извршење уговорних обавеза. Што је дуже трајање уговора, ризик настанка таквих околности је већи. Ако су у питању ванредне и несавладиве околности, због којих једна уговорна страна није извршила или је неуредно извршила своју уговорну обавезу, она се може позвати на вишу силу како би се ослободила уговорне одговорности. Кандидаткиња закључује да је у случају појаве околности које представљају вишу силу важно да уговорне стране уместо ослобођења од даљег извршења уговорних обавеза и раскида уговора покушају да се сагласе око измене уговора тако да избегну низ негативних последица до којих долази у енергетским уговорима, када неизвршење обавеза у једном уговору често има озбиљне последице за све друге повезане уговоре. Изменом уговора и у случају више силе постиже се „флексибилност“ уговора и остварује циљ дугорочних уговора о међународној продаји нафте и гаса: за увознике – сигурност снабдевања, а за извознике енергената – спровођење одлуке о инвестирању уз увећање прилива финансијских средстава.
- 7) Чланак *Примена правила о заштити потрошача на аукцијску продају* представља део докторске дисертације, те се овде приказује, али се не вреднује у поступку избора у звање. Кандидаткиња у раду разматра да ли се код аукцијске продаје робе примењују правила о заштити потрошача, када се као најбољи понудилац – купац појављује физичко лице у својству потрошача. Да би се применила правила о заштити потрошача, потребно је да друга уговорна страна буде трговац. Када аукцију спроводи аукционар, потребно је имати у виду на који начин иступа (као сајговарач купца, заступник продавца или као комисионар), како би се видело ко су уговорне стране, које након спроведене аукције закључују уговор о продаји, односно да ли се ради о трговцу и потрошачу. Закон о заштити потрошача дефинише јавну аукцију и предвиђа изузетак од права на одустанак од уговора, који је закључен путем јавне аукције. Ове одредбе преузете су из Директиве ЕУ о правима потрошача, те кандидаткиња, поред одредаба Закона о заштити потрошача, анализира и решења Директиве са циљем да дође до закључка о (не)примени правила о заштити потрошача на аукцијску продају.
- 8) Чланак *Комбиновање метода продаје имовине стечајног дужника* представља анализу решења Закона о стечају, који предвиђа три метода продаје имовине

стечајног дужника: јавно надметање, јавно прикупљање понуда и непосредну погодбу. У судској пракси привредних судова се поставило питање (не)могућности комбиновања метода продаје имовине стечајног дужника. Конкретно, поставило се питање да ли је могуће имовину стечајног дужника продати тако што ће се најпре спровести поступак јавног прикупљања понуда, а затим наставити поступак јавног надметања, са циљем да се дође до највеће могуће вредности имовине стечајног дужника. Основно питање које се у раду анализира је да ли је могуће комбиновање метода продаје имовине стечајног дужника, ако је тако могуће постићи највећу вредност његове имовине. Ово питање је значајно, имајући у виду да је основни циљ стечаја најповољније колективно намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће могуће вредности имовине стечајног дужника.

- 9) У чланку *Закључење уговора о продаји коришћењем аукцијских веб-сајтова* анализира се закључење уговора о продаји коришћењем аукцијских веб-сајтова, с обзиром на то да су услед развоја дигиталних технологија постали распрострањени у свету, па се може очекивати да ће се одомаћити и у нашој земљи. Најпре се прави разлика између тзв. власничких (*proprietary*) и посредничких веб-сајтова (*intermediary websites*). Када се роба продаје путем аукције коришћењем власничког веб-сајта, постоје две могућности у зависности од начина иступања оператора власничког веб-сајта. Прва је да оператор продаје робу путем аукције у своје име и за свој рачун. Друга могућност је да робу продаје за туђи рачун, када се ради о платформи организатора аукције (аукцијске куће). Од начина иступања оператора власничког веб-сајта зависи и између којих лица се закључује уговор о продаји. При том, закључење уговора могуће је тако што се роба продаје искључиво коришћењем власничког веб-сајта, или се аукција може спроводити и уживо, уз преношење онлајн, са могућношћу учествовања преко интернета. Од начина спровођења аукције зависи и да ли закључени уговор о продаји представља уговор на даљину. Када се роба продаје путем аукције коришћењем посредничког веб-сајта, уговор о продаји директно закључују његови корисници. Оператор посредничког веб-сајта пружа само услугу коришћења платформе, путем које се корисници сами повезују и закључују уговоре.
- 10) Чланак *Питање примене Бечке конвенције о међународној продаји робе на аукцијску продају* представља део докторске дисертације, те се овде приказује, али се не вреднује у поступку избора у звање. С обзиром на то да се аукција по својој правној природи одређује као начин (метод) закључења уговора о продаји, кандидаткиња поставља питање да ли се на аукцијску продају може применити Конвенција УН о уговорима о међународној продаји робе (Бечка конвенција). Бечка конвенција је чланом 2 искључила своју примену на аукцијску продају, те отуда потреба да се одреди правна природа међународне аукције. Кандидаткиња долази до одговора на питање да ли је правна природа међународне аукције другачија у односу на правну природу „локалне“ аукције, имајући у виду искључење примене Конвенције на све врсте аукције. С друге стране, искључење примене Бечке конвенције на продају путем аукције не значи да она никако не може бити меродавно право у случају аукцијске продаје робе. Уговорне стране могу уговором предвидети да се Бечка конвенција примењује (*opting-in*), иако је у конкретном случају њена примена искључена чланом 2. У том случају може доћи до њене примене на аукцијску продају. Коначно,

кандидаткиња разматра и да ли предмет аукције може представљати робу у смислу Конвенције.

11) У чланку *Стицање својине на непокретним стварима у извршном и стечајном поступку* кандидаткиња анализира стицање својине на непокретним стварима у извршном и стечајном поступку како би се дошло до закључка шта представља основ стицања (*iustus titulus*), а шта начин стицања својине (*modus acquirendi*). Имајући у виду да се ради о посебно регулисаним поступцима продаје имовине који имају исту правну природу, основ и начин стицања својине у оба поступка требало би да буду исти. Међутим, у овом питању између извршног и стечајног поступка постоје одређене разлике које се тичу закључења уговора о продаји са купицем. Циљ овог рада је, између осталог, да се размотри да ли је закључење уговора о продаји потребно, имајући у виду да се ради о судским поступцима, који се спроводе против воље извршног, односно стечајног дужника. Осим тога, у раду се разматра и питање утврђених неправилности у поступку спровођења извршења и поступку продаје имовине стечајног дужника. Циљ наведеног разматрања је да се одговори на питање да ли неправилности које су се десиле у поступку продаје могу утицати на својину купца и на који начин се могу отклонити.

Радови после избора у звање асистента (од јуна 2018.)

- 1) У књизи *Административное судопроизводство Республики Сербия* (Управно судство Републике Србије) кандидаткиња је коаутор превода Закона о управним споровима Србије са српског на руски језик.
- 2) *Справочник по сербскому торговому праву* (Приручник за српско трговинско право – на руском) је написан са циљем да се користи као литература из предмета Трговинско право у оквиру размене студената између Правног факултета Универзитета у Београду и Белгородског државног националног универзитета из Русије, као и других руских универзитета. Циљ Приручника је да руским студентима приближи материју српског трговинског права и припреми их за полагање испита. Значај овог Приручника се огледа у томе што у Србији нема литературе из српског трговинског права на руском језику. Приручник се састоји од десет тема, које су најважније за изучавање материје српског трговинског права.
- 3) У чланку *Утицај пандемије коронавируса на уговорне обавезе корисника кредита* кандидаткиња скреће пажњу на то да су услед пандемије COVID-19 многи дужници суочени са тешкоћама у уредном испуњењу уговорних обавеза, укључујући новчане обавезе из уговора о кредиту. То има велики утицај и на кредитне институције, те су многе државе чланице Европске уније и друге државе широм света донеле одређене привремене мере подршке како би се умањио средњорочни и дугорочни економски ефекат пандемије COVID-19. Мере, између осталог, укључују и мораторијум у отплати кредита како би се пребродили краткорочни оперативни изазови и изазови ликвидности са којима се корисници кредита сусрећу. Препознајући ситуацију у којој су се услед пандемије COVID-19 нашли многи корисници кредита, Народна банка Србије донела је одређене привремене мере ради очувања стабилности финансијског система. Кандидаткиња разматра утицај пандемије COVID-19 на испуњење уговорних обавеза корисника кредита, анализирајући општа правила уговорног права, као и одлуке Народне банке Србије донете у циљу очувања стабилности финансијског система омогућавањем дужницима мораторијума (застоја у отплати обавеза). Поред одлука Народне банке Србије којима су у Србији уведена два мораторијума за све дужнике, у раду се

анализира и одлука Народне банке Србије, којом су уведене додатне мере за олакшану отплату кредита давањем олакшица оним дужницима, који се услед пандемије COVID-19 суочавају са тешкоћама у измиривању уговорних обавеза.

- 4) У чланку *(Не)извршење уговорних обавеза услед пандемије корона вируса COVID-19* кандидаткиња разматра утицај пандемије COVID-19 на извршење уговорних обавеза како би се дошло до одговора на питање да ли се дужник може позивати на вишу силу, немогућност испуњења или промењене околности, ако уговорну обавезу није извршио услед пандемије COVID-19 и/или пратећих мера државних органа. Поред анализе одредба српског Закона о облигационим односима, кандидаткиња разматра и одредбе Бечке конвенције о уговорима о међународној продаји робе и UNIDROIT Начела за међународне трговинске уговоре, имајући у виду да питање неизвршења уговорних обавеза услед пандемије COVID-19 посебно долази до изражaja код уговора о међународној продаји робе. У међународној пракси се у уговорима често предвиђа модел клаузула о вишој сили и промењеним околностима Међународне трговинске коморе (*International Chamber of Commerce – ICC*) како би се превазишли разлике које у овим институтима постоје у различитим националним правима. С обзиром на то да је Међународна трговинска комора током пандемије COVID-19 променила модел клаузулу о вишој сили и промењеним околностима, у раду се наводе основне новине у односу на претходну верзију модел клаузуле из 2003. године.
- 5) Чланак *Уговорна одговорност складиштара* представља изворни научни чланак у коме кандидаткиња разматра одговорност складиштара за губитак и оштећење робе током ускладиштења. Иако је већинско схватање у српској правној теорији да је уговорна одговорност складиштара објективна, кандидаткиња наводи одређене аргументе у прилог његове *de lege lata* субјективне одговорности. Иако постоје оправдани разлози да одговорност складиштара *de lege ferenda* буде објективна, на основу формулатије одредбе Закона о облигационим односима о ослобођењу складиштара од одговорности, кандидаткиња наводи да се не може донети несумњив закључак да складиштар одговара објективно, односно без обзира на своју кривицу. Осим Закона о облигационим односима, кандидаткиња разматра и одредбе других закона који регулишу ово питање. Рад садржи и анализу упоредног права како би се увидело каква је регулатива овог питања у страном законодавству и да ли оно може послужити као узор приликом евентуалних измена нашег законског текста.
- 6) У чланку *Право на заборав – правни и рачунарски аспекти* кандидаткиња разматра на који начин функционише Google као претраживач: шта се дешава када се у претраживач унесе одређени појам или податак о личности ради претраживања и како се долази до резултата претраге. У вези са тим се поставља питање права на заборав – да ли је могуће и на који начин „уклонити“ резултате претраге тако да лице не буде претраживо по имену и презимену или неком другом податку о личности. Ако је то могуће, да ли уклањање резултата претраге подразумева потпуно брисање података или се, ипак, ради само о претраживости – резултати претраге не постоје, али подаци остају на конкретним веб-страницама. Право на заборав/право да се буде заборављен (*right to be forgotten*) успостављено је одлуком Европског суда правде у случају *Google v. Spain*, у којој је установљено да се појединци могу обратити са захтевом директно Google-у (или било ком интернет претраживачу) како би интернет претраживач обрисао линкове и садржаје из свог претраживача, а сада има и своју правну регулативу у Општој уредби о заштити података (GDPR). У раду се објашњава шта у рачунарском смислу подразумева

право на заборав, односно на који начин рачунарски функционише остваривање овог права. Теоријски фокус права на заборав је и правни аспект, који објашњава на који начин се ово право може остварити обраћањем руковаоцу података. Поред тога, кандидаткиња разматра и одређена спорна питања у вези са остваривањем права на заборав: да ли се остваривањем овог права ограничава право на слободу изражавања, да ли постоји одговорност интернет претраживача за појављивање података о личности у резултатима претраге, као и питање географског домета примене права на заборав.

- 7) У чланку *Являются ли разные виды энергии товаром?* (*Да ли различите врсте енергије представљају робу?* – на руском) кандидаткиња одговара на питање да ли су различите врсте енергије (електрична енергија, нафта, гас итд.) роба и, самим тим, предмет уговора о продаји уговора, како би се на њихов промет применила правила која регулишу овај уговор. Кандидаткиња упоређује правила која постоје у руском, српском праву и међународном трговинском праву, посебно у Бечкој конвенцији о уговорима о међународној продаји робе. Детаљније је анализиран разлог за искључење примене Бечке конвенције на продају електричне енергије, док се она примењује на продају других врста енергије. Кандидаткиња закључује да уговорне стране могу изабрати Бечку конвенцију као меродавно право у случају продаје електричне енергије, посебно имајући у виду да је Конвенција најуспешнији инструмент унификације међународног трговинског права.
- 8) У чланку *Одговорност веб-сајтова код продаји закључених електронским путем* поставља се питање да ли оператори веб-сајтова на којима долази до закључења уговора о продаји могу бити одговорни према купцу, односно да ли купац своја права може остваривати и према оператору веб-сајта или само према продавцу са којим је закључио уговор. У вези са питањем одговорности оператора веб-сајтова у раду се разматрају три могуће ситуације: прво, неизвршење или неуредно извршење уговора о продаји; друго, повреда права интелектуалне својине; и треће, одговорност за штету од повреде одређених „посебних дужности“ које оператори веб-сајтова имају. Поред тога, анализирају се случајеви ослобођења од одговорности оператора веб-сајтова и разматра питање (не)постојања обавезе веб-сајтова да надзорује садржај који се налази на њима. Свако питање сагледано је кроз призму Закона о електронској трговини из 2009. године (уз поређење са одредбама Нацирта Закона о електронској трговини из 2006. године) и Директиве ЕУ о електронској трговини из 2000. године. Критички су размотрене одредбе Закона о електронској трговини и степен усклађености са Директивом о електронској трговини и предложене измене одређених одредаба Закона како би се српско право ускладило са правом Европске уније у овој области.
- 9) Чланак *Ко је организатор аукције?* има за циљ да се одговори на питање из наслова, те се у раду полази од појма организатора аукције. Разматра се да ли је потребно правити разлику између организатора аукције и аукционара или ова два појма представљају синониме. Даље се анализира правна форма организатора аукције уз коментаре српског Закона о трговини и коришћење упоредноправног метода, конкретно, решења енглеског права, имајући у виду да су се прве аукцијске куће појавиле у Великој Британији средином 18. века, те је то земља која је до сада развила богату аукцијску праксу и постала један од светских лидера у аукцијској продаји. Поред правне форме организатора аукције, разматра се и његова делатност како би се дошло до закључка да ли је довољно предвидети делатност организовања аукције као претежну или је потребно регулисати је као искључиву делатност. Коначно, имајући у виду да је у данашње – дигитално доба дошло до

ширења интернет аукције, посебну пажњу кандидаткиња посвећује електронској (онлајн) аукцији и питању ко је и да ли уопште постоји организатор ове врсте аукције.

- 10) У чланку *Досрочное погашение кредита в российском и сербском праве* (*Превремена отплата кредита у руском и српском праву* – на руском) кандидаткиња разматра право корисника финансијских услуга на превремену отплату кредита, упоређујући правила која постоје у руском и српском праву. У чланку се анализира не само право корисника финансијских услуга на превремену отплату кредита, већ и право банке да у овом случају захтева накнаду за превремену отплату уз образложение да је претрпела штету због превремене отплате кредита. Иако српско и руско право припадају континенталном правном систему, из чланска се може видети да је њихова законска регулатива о превременој отплати кредита прилично различита.
- 11) У чланку *Превремена отплата кредита* кандидаткиња разматра право корисника кредита, односно корисника финансијских услуга на превремену отплату кредита. Анализирају се норме Закона о облигационим односима, с обзиром на то да је уговор о кредиту био регулисан једино тим законом све до доношења Закона о заштити корисника финансијских услуга (ЗЗКФУ), када је Закон о облигационим односима постао *lex generalis* за ту материју. Детаљно се анализирају одредбе ЗЗКФУ, које регулишу превремену отплату кредита и посебно, право банке на накнаду за превремену отплату кредита – под којим условима, уз која ограничења и у којој висини банка има право на такву накнаду. Одредбе ЗЗКФУ се пореде са одредбама Директиве ЕУ о уговорима о потрошачким кредитима из 2008. године, како би се увидело до које мере су одредбе Директиве ЕУ имплементиране у српско право. Кандидаткиња у раду указује на основне неусклађености ЗЗКФУ у односу на Директиву ЕУ и закључује да би их требало отклонити, имајући у виду да немају никакво оправдање, осим заштите интереса банака на штету оправданих интереса корисника финансијских услуга. У раду се наводе и основна решења Директиве 2014/17/EU о потрошачком стамбеном кредитирању. Поводом одређених питања која су се појавила у пракси као спорна, кандидаткиња наводи одговоре Народне банке Србије, и скреће пажњу на њихове недостатке или предлаже одређени начин њиховог тумачења.

Радови пре избора у звање асистента (до јуна 2018.)

- 1) У чланку *Накнада код уговора о франшизингу* кандидаткиња разматра различите врсте накнада код уговора о франшизингу, а посебно накнаду за клијентелу. У раду се анализирају разлоги за и против ове накнаде да би се закључило да ли је накнаду за клијентелу потребно предвидети законом, односно будућим Грађанским закоником РС. Имајући у виду да клијентела припада даваоцу, а не примаоцу франшизе, кандидаткиња закључује да накнаду за клијентелу ипак не би требало предвидети Грађанским закоником, већ би довољан облик заштите примаоца франшизе било његово право пречег продужења уговора. Истиче се да би институт права пречег продужења уговора довео до успостављања равноправности уговорних страна, која је нарушена имајући у виду да давалац франшизе представља много јачу уговорну страну код уговора о франшизингу.
- 2) У чланку *Ослобођење од уговорне одговорности* у руском праву кандидаткиња разматра појам и основ уговорне одговорности у руском праву, као и услове за ослобођење дужника од уговорне одговорности. Разматра се ослобођење од одговорности у случају доцње дужника, ослобођење у случају неизвршења уговорне

обавезе и смањење висине одговорности дужника. У раду се анализирају решења из Грађанског законика Руске Федерације, наводе се општа и посебна правила уговорне одговорности и ослобођења од уговорне одговорности, као и примери поједињих трговинскоправних уговора. Кандидаткиња указује на кључне разлике између руског и српског права и скреће пажњу да руски Грађански законик садржи прецизније норме у погледу уговорне одговорности у односу на српски Закон о облигационим односима. Имајући то у виду, кандидаткиња закључује да би требало прецизирати одређене норме Закона о облигационим односима у будућем Грађанском законику РС.

- 3) Чланак *Последице једностраног раскида уговора о грађењу* представља стручни прегледни рад у коме кандидаткиња анализира, пре свега, дејство раскида уговора о грађењу. Ту истиче изузетак који се састоји у томе да у овом уговору најчешће не наступају класична дејства раскида уговора попут „повраћаја датог“. Уместо тога, основна последица раскида се испољава у накнади стварне штете, при чему нема повраћаја саграђеног и накнаде измакле користи. У раду су анализиране поједине судске одлуке како би се последице раскида овог уговора схватиле у реалном контексту.
- 4) У чланку *Разлози за једнострани раскид уговора о грађењу* кандидаткиња разматра право на једнострани раскид уговора о грађењу који имају оба уговорача, али са већим тежиштем на право инвеститора да једнострano раскине уговор када није задовољан изграђеним. Кандидаткиња истиче да постоје практични разлози за немогућност класичног раскида уговора о грађењу попут физичке немогућности повраћаја у првобитно стање и економске неисплативости. У раду се посебно истиче одређивање недостатака изведенih радова који представљају оправдан разлог за једнострани раскид уговора, као и дејство доцње извођача радова у погледу права на раскид. На крају, кандидаткиња разматра могућност, основ одговорности и обим накнаде штете од стране извођача радова, раздвајајући је, при том, као институт, од уговорне казне која је, такође, неодвојиво везана за уговор о грађењу због изузетности његовог раскида.
- 5) У чланку *Остваривање права потрошача по основу несаобразности робе* кандидаткиња уочава терминолошку недостатност израза „несаобразност“, указујући на погрешни правни значај овог термина у смислу његове ограничености само на поређење испоручене манљиве робе са у уговору предвиђеним узорком (као својеврсним обрасцем – отуда (језички) несаобразност). У том смислу, кандидаткиња предлаже употребу примеренијег израза „усаглашеност“ или, пак, „усклађеност“, који би се користио у свим случајевима испоруке манљиве робе и потребе поређења са оном која је требало да се испоручи. У даљем току рада, разматрају се упоредна решења заштите потрошача у случајевима испоруке манљиве робе са посебним освртом на Бечку конвенцију о међународној продаји робе, руско, енглеско и немачко право. Разматрајући ово питање, кандидаткиња уочава проблеме у практичном остваривању права потрошача, посебно се осврћујући на тржишну инспекцију, удружења за заштиту потрошача, као и на (ван)судско решавање спорова у овој области. На крају, кандидаткиња закључује да је тренутна заштита потрошача у Србији недовољна, пре свега, јер се не спроводи, иако постоје ваљане норме о томе (посебно у Закону о заштити потрошача). Недовољност заштите потрошача се састоји у томе што се она, упркос уређивању заштите и преко тржишне инспекције и удружења потрошача, своди на судску заштиту. При том, истиче се да је ова врста заштите за потрошача „далека“, имајући у виду проблеме српског правосудног система.

- 6) У чланку *Ослобођење од уговорне одговорности* кандидаткиња Мишковић разматра опште правило о ослобођењу од уговорне одговорности садржано у члану 263 ЗОО поредећи га са одговарајућим правилима из Скице за Законик о облигацијама и уговорима, као и одређеним упоредним решењима руског и енглеског права, да би закључила какво би правило требало да буде у будућем Грађанском законику Републике Србије. У раду се уочава основна недоумица о правној природи уговорне одговорности – да ли је она објективне или субјективне природе. Разматрајући аргументе у прилог једне и друге природе уговорне одговорности, кандидаткиња, на крају, закључује да је у српском праву у основи заступљен субјективни тип уговорне одговорности, поткрепљујући своју тврђњу тиме да се дужник ослобађа одговорности не само доказом присуства више силе, него и тзв. случаја. Истовремено, уочава се да субјективни тип уговорне одговорности није „формул“а, решење за све уговорне ситуације, него је само полазно становиште од кога постоје одређена одступања (нарочито у привредним односима). Одступања су посебно присутна у уговорима о превозу ствари и лица.
- 7) У раду *Одговорност организатора путовања* кандидаткиња Мишковић проблематизује одговорност организатора путовања у српском праву указујући на вишеструкост правног уређења овог инситута. Наиме, уочава се да је одговорност организатора путовања уређена како у ЗОО, тако и у Закону о заштити потрошача, с обзиром на то да се путник због његовог слабијег уговорног положаја сматра потрошачем. Кандидаткиња уочава проблем истовремене примене оба закона, имајући у виду да су оба на правној снази, а указује и на разлике међу њима. Посебан осврт пружа на правила Европске уније у овој области (тзв. Директива о пакет аранжманима), али и на будући Грађански законик Републике Србије у чијем Преднацрту уочава велику сличност решења одговорности организатора путовања са оним које постоји у Директиви ЕУ. У даљем току рада, кандидаткиња се суочава са тиме да ли је обавеза организатора путовања обавеза средства или резултата из чега би се могао извести и закључак о правној природи његове одговорности. Међутим, иако се установљава да организатор путовања има обавезу резултата, закључује се да он, ипак, не одговара за рад лица којима се служи приликом испуњења преузете обавезе. Наиме, његов положај се уподобљава положају комисионара, сходно чему, кандидаткиња закључује да организатор путовања одговара само за савестан избор трећих лица која му помажу приликом испуњења преузете обавезе. Поред same одговорности организатора путовања и његовог ослобођења од одговорности, предмет рада су и права путника у контексту туристичке пакет услуге, која се анализирају спрам неколико правних извора (ЗОО, Закон о заштити потрошача, Преднацрт Грађанског законика, Директива о пакет аранжманима). На крају, кандидаткиња закључује да је заштита коју путнику пружа Закон о заштити потрошача врло добра и, у том смислу, напреднија у односу на ону из ЗОО, посебно имајући у виду што овај правни извор пружа и право на нематеријалну штету коју путник претрпи на путовању. При томе, предлаже се да се одредба о нематеријалној штети детаљније уреди у Закону о заштити потрошача, што би допринело већој правној сигурности, посебно у судским поступцима у којима би судија у правној норми имао недвосмислено решење, што би спречило често спорна тумачења прописа.
- 8) Рад *Право путника на накнаду нематеријалне штете код уговора о организовању путовања* представља прегледни чланак у коме кандидаткиња Мишковић приказује упоредноправна решења овог питања, задржавајући се највише на српском праву у коме је ово право путника уређено у Закону о заштити потрошача. Истовремено,

анализира се и ЗОО који не садржи недвосмислену норму која пружа заштиту путнику који претрпи нематеријалну штету, али који у неким другим, повезаним нормама садржи „трагове“ заштите путника и у оваквим случајевима. Закључује се да је оваква недореченост ЗОО непотребна, те се предлаже да се у будућем Грађанском законику Републике Србије овај вид одговорности изричito и недвосмислено уреди. У раду се даје приказ правила о накнади нематеријалне штете путника у руском, немачком, енглеском и хрватском праву. Посебно се анализира решење Директиве о пакет аранжманима која, према ауторки, изричito не помиње путниково право на накнаду нематеријалне штете, али у оквиру чијег правног подручја Европски суд правде признаје потрошачу ово право.

- 9) У раду *Закључење уговора у систему Common Law* разматрају се правно значајни чиниоци који доводе до закључења уговора попут преговора, (опште) понуде, приhvата понуде, опозива и повлачења понуде. Они се анализирају из угла различитих правних система – континенталног и система *Common Law*, у оквиру кога кандидаткиња посебно истиче енглеско и право САД-а. Уз то, поређења ради, узимају се у обзир и решења Бечке конвенције о овим питањима. Кандидаткиња прави посебно значајно поређење правног (не)дејства преговора у *Common Law* систему са континенталним системом, уочавајући да енглеско право у оквиру *Common Law* система преговорима не даје било какав већи значај. Штавише, ни сама понуда у овом праву нема обавезујуће дејство, премда је садржајније одређена као обећање понудиоца (за разлику од српског права који је одређује као предлог за закључење уговора). До оваквог закључка кандидаткиња долази због чињенице постојања правила које омогућује понудиоцу да опозове понуду све док је понуђени не прихвати, образложући да је то последица тзв. теорије противчинидбе (*consideration*) у овом систему права, а према којој се понудом не ствара облигација (с обзиром на то да у тренутку слања понуде не постоји обавеза друге стране).
- 10) Чланак *Временски оквир за спровођење поступка у Закону о парничном поступку из 2011.* представља рад прегледног карактера у коме кандидаткиња обрађује установу права на суђење у разумном року. У раду се анализирају одредбе Закона о парничном поступку из 2011. године, али и одредбе ранијих истоимених закона, као и Европска конвенција о људским правима која изричito уређује право на суђење у разумном року. Кандидаткиња пружа посебни осврт на тзв. временски оквир који треба да послужи као временска граница трајања парничног поступка. Уочава се проблем у томе што је делимично на самим странкама одређивање временског оквира, чиме се практично одузима делотворност евентуално каснијој тужби за суђење у разумном року. На крају, кандидаткиња истиче да неспорну вредност суђења у разумном року не треба остваривати на уштрб далеко веће вредности права на правично суђење, односно да је ту неопходно направити праву меру.
- 11) Чланак *Концепција инвалидности у социјалном систему Републике Србије (са освртом на нека решења у ЕУ)* представља рад прегледног карактера у коме кандидаткиња анализира појам и правни значај инвалидности у, пре свега, српском праву, али и у праву ЕУ, те правима низа, за ово питање, значајних земаља попут земаља региона (Црна Гора, Хрватска, Македонија, БиХ и Република Српска), као и у правима Немачке, Аустрије, Француске, Белгије, Русије итд. При том, уочава се разлика између термина инвалидност и инвалидитет који се, иначе, употребљавају у различитим законима (Закону о пензијском и инвалидском осигурању и Закону о професионалној рехабилитацији и запошљавању особа са инвалидитетом). Долази се до закључка да инвалидност као услов за стицање права на инвалидску пензију не треба да буде инвалидност општег типа (у смислу потпуне неспособности за

обављање било каквог посла), него посебног типа (као неспособност за обављање послова из делокруга професије којој припада конкретно лице).

- 12) Чланак *Ценовна дискриминација – пример тарифног система ЕПС-а* представља студентски рад кандидаткиње у коме анализира појаву ценовне дискриминације на српском тржишту. Уочава се да је она веома изражена приликом дистрибуције електричне енергије коју врши ЕПС, а која се одређује као другостепена ценовна дискриминација. Кандидаткиња у раду пореди решења Закона о енергетици из 2004. године са истоименим законом из 2011. године, указујући на предности новог закона које се састоје, пре свега, у отварању тржишта у овој области, подстицаја за „зелену“ енергију, али и јачања регулаторне улоге Ангенције за енергетику. Посебан осврт у раду се пружа (уставно)судској заштити у случајевима ценовне дискриминације и приказом случаја пред тадашњим Савезним уставним судом Југославије.

V УЧЕШЋЕ У НАУЧНО – ИСТРАЖИВАЧКИМ ПРОЈЕКТИМА

Кандидаткиња др Маша Мишковић тренутно учествује у два научна пројекта:

- (1) пројекту Универзитета у Београду – Правног факултета „Савремени проблеми правног система Србије“ и

- (2) пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја „Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније“ (од 2018. године).

Учествовала је и на пројектима Универзитета у Београду – Правног факултета: „Идентитетски преобретај Србије“ (за 2018, 2019. и 2020. годину), „Епидемија. Право. Друштво“ (за 2021. годину) и „Савремени проблеми правног система Србије“ (за 2022. годину).

VI УЧЕШЋЕ НА НАУЧНИМ И СТРУЧНИМ СКУПОВИМА

Кандидаткиња др Маша Мишковић је учествовала са рефератом на следећим научним и стручним скуповима:

Конференције и скупови *после избора* у звање асистента са докторатом (од децембра 2021.)

1. Међународна конференција „Судебная власть в системе защиты прав личности и государства“ („Судска власт у систему заштите права личности и државе“), учешће са рефератом на тему „Роль секретаря состава арбитражса как основание для отмены арбитражного решения“ („Улога секретара арбитражног већа као основ за поништај арбитражне одлуке“), Институт државе и права Руске академије наука, Москва, 2023.
2. V Међународна научна конференција „Правна традиција и нови правни изазови“, учешће са рефератом на тему „(Non)liability of judges for damages incurred through unlawful or improper work“, Правни факултет Универзитета у Новом Саду, 2023.
3. XXXI Сусрет правника у привреди Србије, учешће са рефератом на тему „Акти државних органа као виша сила у уговорима о међународној прдаји нафте и гаса“, Врњачка Бања, 2023.

4. XIX Мајско саветовање „Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније“, учешће са рефератом на тему „Обавеза обезбеђења јасне идентификације оглашивача код интернет оглашавања“, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу, 2023.
5. II Међународна конференција у част проф. В. Ф. Јаковљева „Межотраслевой подход в юридической науке: Экономика. Право. Суд“ („Интердисциплинарни приступ у правној науци: Привреда. Право. Суд“), учешће са рефератом на тему „Форс-мажор в договорах международной купли-продажи нефти и газа“ („Виша сила у уговорима о међународној продаји нафте и гаса“), Москва, Русија, 2022.
6. Конференција у част професора емеритуса др Мирка Васиљевића „Развој пословног права у југоисточној Европи“, учешће са рефератом на тему „Утицај пандемије коронавируса на уговорне обавезе корисника кредита“, Београд, 2022.
7. XXX Сусрет правника у привреди Србије, учешће са рефератом на тему „Комбиновање метода продаје имовине стечајног дужника“, Златибор, 2022.
8. Конференција „Интелектуална својина и Интернет“, учешће са рефератом на тему „Закључење уговора о продаји коришћењем аукцијских веб-сајтова“, Београд, 2022.
9. XVIII Мајско саветовање „Садашњост и будућност услужног права“, учешће са рефератом на тему „Примена правила о заштити потрошача на аукцијску продају“, Крагујевац, 2022.

Остале учешћа после избора у звање асистента са докторатом

1. XV Belgrade Pre-Moot такмичење из међународног привредног и арбитражног права – учешће у својству арбитра, Београд, 2023.
2. XIV Belgrade Pre-Moot такмичење из међународног привредног и арбитражног права – учешће у својству арбитра, Београд, 2022.

Конференције и скупови пре избора у звање асистента са докторатом (до децембра 2021.)

1. 34. Сусрет Копаоничке школе природног права, учешће са рефератом на тему „Питање примене Бечке конвенције о међународној продаји робе на аукцијску продају“, онлајн, 2021.
2. XXIX Сусрет правника у привреди Србије, учешће са рефератом на тему „Уговорна одговорност складиштара“, онлајн, 2020.
3. Конференција „Интелектуална својина и Интернет“, учешће са рефератом на тему „Право на заборав – правни и рачунарски аспекти“, онлајн, 2020.
4. Други Међународни муниципални форум држава БРИКС, учешће са рефератом на тему „Защита потребителей и безопасность пищевой продукции во время пандемии коронавируса“ („Заштита потрошача и безбедност хране у време пандемије корона вируса“), онлајн, 2020.
5. Међународна научно-практична конференција „Энергетическое право: модели и тенденции развития“ („Право енергетике: модели и тенденции развоја“), учешће са рефератом на тему „Являются ли разные виды энергии товаром?“ („Да ли различите врсте енергије представљају робу?“), Белгород, Русија, 2019.

6. BRICS међународни форум „*Vision for Future 2019*“, учешће са рефератом на тему „*Sale and Lease of Agricultural Land*“, Њу Делхи, 2019.
7. XXVIII Сусрет правника у привреди Србије, учешће са рефератом на тему „Ко је организатор аукције?“, Златибор, 2019.
8. XXVII Сусрет правника у привреди Србије, учешће са рефератом на тему „Накнада код уговора о франшизингу“, 2018.
9. XXVI Сусрет правника у привреди Србије на тему „Привреда и судска и арбитражна пракса“, учешће са рефератом на тему „Последице једностраног раскида уговора о грађењу“, 2017.
10. XXV Сусрет правника у привреди Србије, учешће са рефератом на тему „Остваривање права потрошача по основу несаобразности робе“, 2016.
11. XXIV Сусрет правника у привреди Србије на тему „Привреда и нови Грађански законик Србије“, учешће са рефератом на тему „Ослобођење од уговорне одговорности“, 2015.

Остало учешћа пре избора у звање асистента са докторатом

1. Други међународни форум „Развој парламентаризма“, у организацији Државне Думе Федералне скупштине Руске Федерације, учешће са рефератом на тему „Энергия молодежи и опыт старших как движущая сила парламентаризма“ („Енергија младих и искуство старијих као покретачка снага парламентаризма“), као и учешће у дискусији у оквиру секције „Дигитална привреда“, Москва, 2019.
2. Међународна омладинска конференција „Вторая мировая война: правда во имя мира“ („Други светски рат: истина у име мира“) у организацији Државне думе Федералне скупштине Руске Федерације, учешће са рефератом на тему „Попытки ревизии истории Второй мировой войны“ („Покушаји ревизије историје Другог светског рата“), Москва, 2019.
3. XII Belgrade Pre-Moot такмичење из међународног привредног и арбитражног права – учешће у својству арбитра, Београд, 2019.
4. Први Међународни конгрес омладинских парламената, учешће са рефератом на тему: „Влияние государственных цифровых сервисов на молодежь: перспективы развития“ („Утицај државних интернет сервиса на младе: перспективе развоја“), Москва, 2018.
5. XI Belgrade Pre-Moot такмичење из међународног привредног и арбитражног права – учешће у својству арбитра, 2018.
6. VII Belgrade Pre-Moot такмичење из међународног привредног и арбитражног права и VI Београдска арбитражна конференција на енглеском језику (VI Belgrade Arbitration Conference) – у својству арбитра, 2014.
7. VI Belgrade Pre-Moot такмичење из међународног привредног и арбитражног права и V Београдска арбитражна конференција на енглеском језику (V Belgrade Arbitration Conference) – као члан тима Правног факултета, 2013.

VII ОСТАЛЕ СТРУЧНЕ АКТИВНОСТИ

Чланство у уређивачком одбору научних часописа или зборника радова:
кандидаткиња је секретар часописа „Право и привреда“ и члан Издавачког савета

часописа „Студентска ревија за привредно право“, а била је члан редакције часописа „Студентска ревија за привредно право“ и секретар часописа „*Harmonius*“.

Учешће у поступку рецензирања радова: часопис *Право и привреда* – саиздаваштво Правног факултета Универзитета у Београду и Удружења правника у привреди Србије и часопис *Гласник права* у издању Универзитета у Крагујевцу – Правног факултета.

Чланство у научним и стручним удружењима: кандидаткиња је члан Удружења правника у привреди Србије.

Чланство у организационим одборима научних и стручних конференција и скупова: кандидаткиња је била члан организационог одбора III Међународне научно-практичне конференције „Энергетическое право: модели и тенденции развития“ („Право енергетике: модели и тенденције развоја“), Белгород, Русија, 8 – 9. октобар 2021. године и секретар организационог одбора Конференције у част професора емеритуса др Мирка Васиљевића „Развој пословног права у југоисточној Европи“, Београд, 23. септембар 2022.

Чланство у органима управљања, стручним органима или комисијама: кандидаткиња обавља дужност секретара Катедре за грађанско право Универзитета у Београду – Правног факултета од октобра 2020. године; била је члан Комисије за промоцију и члан је Комисије за унапређење квалитета наставе Универзитета у Београду – Правног факултета; члан је Одбора Матице српске за исељеништво и члан управног одбора фондације „Професор др Мирко Васиљевић“.

VIII ПРИСТУПНО ПРЕДАВАЊЕ

У оквиру поступка за избор у звање доцента др Маша Мишковић је 29. новембра 2023. године одржала приступно предавање на тему „Упоредноправни режим одговорности продавца за правне мане испоручене робе“. Комисија је једногласно донела одлуку да приступно предавање оцени највишом оценом – 5 (пет).

IX ОЦЕНА ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА

1. Општи услов

Научни назив доктора наука из научне области за коју се бира стечен на акредитованом универзитету и акредитованом студијском програму у земљи или диплома доктора наука стечена у иностранству, призната у складу са Законом о високом образовању.

Кандидаткиња је 19. априла 2021. године са одликом одбранила докторску дисертацију на тему *Правна природа аукције* на Универзитету у Београду – Правном факултету и тиме стекла научни назив доктора наука – правне науке. Дисертација је објављена у издању Правног факултета Универзитета у Београду и награђена Годишњом наградом Привредне коморе Србије за најбоље докторске дисертације одбрањене у школској 2020/2021.

2. Обавезни услови

Др Маша Мишковић испуњава све обавезне услове за избор у звање доцента.

а) Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе

Одржала је приступно предавање из области за коју се бира 29. новембра 2023. године на тему „Упоредноправни режим одговорности продавца за правне мане испоручене робе“. Комисија је једногласно донела одлуку да приступно предавање оцени највишом оценом.

б) Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода (ако га је било)

Досадашњи педагошки рад др Маше Мишковић је оцењен високом оценом у студентским анкетама. Просечна оцена по академској години је била у распону од 4,63 до 4,89, средња оцена: 4,75/5.

в) Објављен један рад из категорије M20 или три рада из категорије M51 из научне области за коју се бира¹

Кандидаткиња је објавила следеће радове по категоријама:

1. Осам радова из категорије M51:

- „Акти државних органа као виша сила у уговорима о међународној прдаји нафте и гаса“, *Право и привреда*, бр. 3/2023, стр. 802-820 (M51).
- „Комбиновање метода прдаје имовине стечајног дужника“, *Право и привреда*, бр. 1/2022, стр. 122-137 (M51).
- „Уговорна одговорност складиштара“, *Право и привреда*, бр. 2/2020, стр. 199-234 (M51).
- „Накнада код уговора о франшизингу“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2018, стр. 722-739 (M51).
- „Последице једнострданог раскида уговора о грађењу“, *Право и привреда*, бр. 1-3/2017, стр. 107-117 (M51).
- „Остваривање права потрошача по основу несаобразности робе“, *Право и привреда*, бр. 7-9/2016, стр. 751-772 (M51).
- „Ослобођење од уговорне одговорности“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2015, стр. 197-216 (M51).
- „Временски оквир за спровођење поступка у Закону о парничном поступку из 2011“, *Право и привреда*, бр. 10-12/2014, стр. 126-137 (M51).

2. Четири рада из категорије M14:

- „Роль секретаря состава арбитража как основание для отмены арбитражного решения“ („Улога секретара арбитражног већа као основ за поништај арбитражне одлуке“), поглавље у међународној монографији *Судебная власть в системе защиты прав личности и государства* (*Судска власт у систему заштите права личности и државе*), Институт

¹ Напомена – Према одредби чл. 9 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду и чл. 8 Минималних услова за избор у звања наставника на универзитету, сматраће се да је кандидат који је објавио рад који доноси исти или већи број M бодова предвиђених Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача од оног који носи рад који се захтева као минимални услов за избор у одређено звање, а који се не наводи у овим минималним условима (нпр. M11–M14 или M41 –M45), тај услов испунио. Стога су и радови кандидата из категорија M13 и M44 овде назначени.

државе и права Руске академије наука, Москва, 2023, у штампи – поднета потврда о прихватању за објављивање (M14).

- „Утицај пандемије коронавируса на уговорне обавезе корисника кредита“, *Liber Amicorum prof. dr Mirko Vasiljević* (ур. Душан Поповић), Београд, 2021, стр. 239-259 (M14).
- „Являются ли разные виды энергии товаром?“ („Да ли различите врсте енергије представљају робу?“), зборник радова *Энергетическое право: модели и тенденции развития (Право энергетике: модели и тенденции развоја)*, Белгород, Русија, 2019, стр. 228-233 (M14).
- „Досрочное погашение кредита в российском и сербском праве“ („Превремена отплата кредита у руском и српском праву“), зборник радова *Государство созидающее: правовые ресурсы формирования*, Белгород, Русија, 2018, стр. 134-138 (M14).

3. Девет радова из категорије М44:

- „Промењене околности у уговорима о међународној продаји нафте и гаса“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2022, стр. 524-539 (M44).
- „Стицање својине на непокретним стварима у извршном и стечајном поступку“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2021, стр. 183-205 (M44).
- „(Не)извршење уговорних обавеза услед пандемије корона вируса COVID-19“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2020, стр. 587-619 (M44).
- „Одговорност веб-сајтова код уговора о продаји закључених електронским путем“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2019, стр. 553-587 (M44).
- „Превремена отплата кредита“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2018, стр. 219-239 (M44).
- „Ослобођење од уговорне одговорности у руском праву“, *Увод у право Русије* (ур. Наташа Мрвић Петровић, Нина Кршљанин, Мина Зиројевић), Београд, 2017, стр. 315-328 (M44).
- „Разлози за једнострани раскид уговора о грађењу“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2016, стр. 416-440 (M44).
- „Одговорност организатора путовања“, *Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније* (ур. Вук Радовић), Београд, 2015, стр. 497-522 (M44).
- „Закључење уговора у common law систему“, *Перспективе имплементације европских стандарда у правни систем Србије* (ур. Стеван Лилић), Vol. 4/2014, стр. 301-312 (M44).

4. Један рад из категорије М52:

- „Ко је организатор аукције?“, *Право и привреда*, бр. 4-6/2019, стр. 316-334 (M52).

2) Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (категорије М31, М33, М61, М63)

1. Кандидаткиња је објавила четири рада саопштена на научном скупу из категорије М33 и М63:

- „Обавеза обезбеђења јасне идентификације оглашивача код интернет оглашавања“, *Правна регулатива услуга у националним законодавствима и праву Европске уније* (ур. Драган Вујисић), Крагујевац, 2023, стр. 427-443 (М33).
- „Форс-мажор в договорах международной купли-продажи нефти и газа“ („Виша сила у уговорима о међународној продаји нафте и гаса“), зборник радова са II Међународне конференције у част проф. В. Ф. Јаковљева *Межсомстраслевой подход в юридической науке: Экономика. Право. Суд* (*Интердисциплинарни приступ у правној науци: Привреда. Право. Суд*), Москва, Русија, 2022, стр. 189-193 (М33).
- „Закључење уговора о продаји коришћењем аукцијских веб-сајтова“, *Интелектуална својина и интернет* (2022) (ур. Душан Поповић), Београд, 2022, стр. 131-145 (М63).
- „Право на заборав – правни и рачунарски аспекти“, *Интелектуална својина и интернет* (2020) (ур. Душан Поповић), Београд, 2020, стр. 223-243 (М63).

2. Један рад из категорије М34:

- „(Non)liability of judges for damages incurred through unlawful or improper work“ ((Не)одговорност судија за штету причињену незаконитим или неправилним радом), зборник сажетака V Међународне научне конференције „Правна традиција и нови правни изазови“, Нови Сад, 2023, стр. 116-118.

3. Изборни услови

Др Маша Мишковић испуњава одреднице из сва три изборна услова, и то укупно 10 одредница. За избор у звање наставника потребно је да је кандидат у претходном изборном периоду испунио најмање по једну одредницу из најмање два изборна услова.

a) Стручно-професионални допринос

Кандидаткиња испуњава три од четири одреднице:

1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.
 - Секретар часописа *Право и привреда* – саиздаваштво Правног факултета Универзитета у Београду и Удружења правника у привреди Србије
 - Рецензент часописа *Право и привреда* и часописа *Гласник права* Универзитета у Крагујевцу – Правног факултета.
2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа:

- Члан организационог одбора III Међународне научно-практичне конференције „*Энергетическое право: модели и тенденции развития*“ („Право енергетике: модели и тенденције развоја“), Белгород, Русија, 8 – 9. октобар 2021.
- Секретар организационог одбора Конференције у част професора емеритуса др Мирка Васиљевића „Развој пословног права у југоисточној Европи“, Београд, 23. септембар 2022

3. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима:

- Кандидаткиња је тренутно сарадник на два научна пројекта:
 - (1) пројекту Универзитета у Београду – Правног факултета „Савремени проблеми правног система Србије“ и
 - (2) пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја „Усклађивање пословног права Србије са правом Европске уније“ (од 2018. године).
- Била је сарадник и на пројектима Универзитета у Београду – Правног факултета: „Идентитетски преобрајај Србије“ (за 2018, 2019. и 2020. годину), „Епидемија. Право. Друштво“ (за 2021. годину) и „Савремени проблеми правног система Србије“ (за 2022. годину).

б) Допринос академској и широј заједници

Кандидаткиња испуњава четири од пет одредница:

1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира:
 - Удружење правника у привреди Србије – члан управног одбора Удружења
 - Члан Одбора Матице српске за исељеништво
 - Члан управног одбора фондације „Професор др Мирко Васиљевић“.
2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству:
 - Секретар Катедре за грађанско право Универзитета у Београду – Правног факултета
 - Члан Комисије за унапређење квалитета наставе Универзитета у Београду – Правног факултета
 - Била је члан Комисије за промоцију Универзитета у Београду – Правног факултета.
3. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популатације науке:
 - *Training and Research for Academic Newcomers* – обука за универзитетске наставнике у оквиру пројекта *Train* у трајању од једног семестра, сертификована од стране Сената Универзитета у Београду, Ректорат Универзитета у Београду, 2014 – 2015.
4. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке:

- Годишња награда Привредне коморе Србије за најбоље докторске дисертације одбрањене у школској 2020/2021, 2022.
- Прво место за најбољу тужбу на међународном такмичењу у Бечу из међународног привредног и арбитражног права (*Willem C. Vis International Commercial and Arbitration Moot*) – 2013, као члану тима Правног факултета Универзитета у Београду
- Награда за најбољег студента генерације фондације „Професор др Мирко Васиљевић”, 2014.
- Награда „Најбољи дипломирани студент генерације 2009/2010” Правног факултета Универзитета у Београду, 2014.
- II место на 22. такмичењу „Кинески мост“ за стране студенте кинеског језика у организацији Конфуцијевог института у Новом Саду, 2023.
- Награда „*International Digital Leader*“ коју додељује Влада Индије – Министарство социјалне правде, BRICS International Forum и International Federation of Indo-Russian Youth Clubs, 2019.
- Победник у области друштвених и хуманистичких наука у категорији до 27 година на конкурсу Ерсте Банке за младе таленте из Србије, 2014.
- II место на конкурсу „*Youth Heroes*“ (српски млади хероји знања) у категорији образовања и науке, у организацији NIS a.d. и Exit фондације, 2019.
- Награда за најбољи стручни рад студената Универзитета у Београду из области правних и економских наука, Задужбина Миливоја Јовановића и Луке Ђеловића, 2015.
- *Harmonius*-ова годишња награда за најбољи мастер рад у региону Југоисточне Европе за 2015. годину из области правних студија приватног и пословног права, 2015.
- II место на конкурсу „*Ten outstanding young persons*“ организације *Junior Chamber International* у категорији „Лична унапређења и достигнућа“, 2015.
- Годишња награда „Плакета“ Привредне коморе Београда, која се додељује истакнутим појединцима за професионална достижности (као члану тима Правног факултета Универзитета у Београду), 2013.

в) Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

Кандидаткиња испуњава три од шест одредница:

1. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа:
 - Удружење правника у привреди Србије – члан управног одбора Удружења.
2. Учешће у програмима размене наставника и студената:
 - Учествује у извођењу наставе из Трговинског права на руском језику у оквиру студентске размене са руским универзитетима.
3. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству:
 - Гостујуће предавање на Председничкој академији РАНЕПА у Москви (Руска академија народне привреде и државне службе) на тему „Основы

сербской судебной системы“ („Основе српског правосудног система“), 1. март 2023.

- Мастерклас „Подготовка к муткортам“ („Припрема за Moot Court такмичења“) на Председничкој академији РАНЕПА у Москви (Руска академија народне привреде и државне службе), 2. март 2023.

МИШЉЕЊЕ КОМИСИЈЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА

На објављени конкурс за избор у звање једног доцента за Пословноправну ужу научну област за предмет Трговинско право пријавила се у року једна кандидаткиња – др Маша Мишковић, асистент са докторатом Универзитета у Београду – Правног факултета. Комисија је утврдила да **кандидаткиња испуњава услове** из Конкурса за избор у наведено звање. Реч је младој, паметној и амбициозној особи, чија је, можда, највећа врлина марљивост у научном раду. То је очигледно из великог броја објављених научних радова, а пре свега чланака у престижним домаћим и страним часописима и другим публикацијама. Свакако да кандидаткиња испуњава услове за избор у звање доцента знатно боље него што се то прописима захтева. Њени радови садржајни, логички промишљени и засновани на детаљном разматрању упоредног права, те домаће и стране судске и арбитражне праксе. Такву ваљаност радова јој омогућава знање чак четири страна језика, што је за сваку похвалу.

Уочљив је велик број научних скупова, како домаћих, тако и страних, на којим је др Маша Мишковић учествовала и излагала своје радове, који су јој објављени у одговарајућим зборницима. Она није само учествовала као аутор и излагач радова на споменутим научним скуповима, већ је учествовала и у организацији многих од њих, а нарочито традиционалног саветовања правника у привреди Србије на Златибору или Врњачкој бањи.

Посебно је похвално што се асистент др Маша Мишковић интересује за право енергетике, које је недовољно развијено у српској правној науци. Због тога се од ње очекује да споменуту област систематизује у нов предмет наставног плана Правног факултета у Београду, те да о томе објави ваљану књигу. Она би требало да служи не само студентима за спремање испита, већ и практичарима ради решавања проблема на које наилазе у свом послу. Тиме би додатно допринела развоју постојећег стања правне науке у Србији.

Комисија је нарочито задовољна тиме што кандидаткиња др Маше Мишковић врло добро сарађује са студентима, јер уредно држи консултације у заказано време. Њена настава на часовима вежби је садржајна и јасна, а студенти је оцењују високом просечном оценом. Осим тога, она им помаже у писању њихових радова за студенческе стручне и научне скупове, што је за сваку похвалу.

КОНАЧНА ОЦЕНА И ПРЕДЛОГ

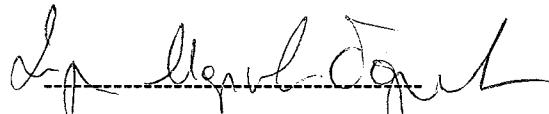
Имајући у виду наведене резултате у досадашњем научном и наставном раду др Маше Мишковић, Комисији је драго и част јој је да Изборном већу предложи да донесе одлуку о утврђивању предлога за избор др **Маше Мишковић** у звање **доцента** за *Пословноправну ужу научну област* за предмет *Трговинско право* на Универзитету у Београду – Правном факултету.

У Београду, 5. децембра 2023. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

др Небојша Јовановић,
редовни професор Универзитета у Београду – Правног факултета

др Дијана Марковић Бајаловић,
редовна професорица
Универзитета Унион у Београду – Правног факултета

др Мирјана Радовић,
редовна професорица Универзитета у Београду – Правног факултета

